

[GEOMETRIJE (UČENJA)]

[GEOMETRIES (OF LEARNING)]

Tema *Geometrije (učenja)* odnosi se na teorije stjecanja i produkcije znanja, koje često uključuju i odučavanje te ponovno učenje kao važne procese dekolonijalizacije. Geometrija se u matematici odnosi na granu koja u svojoj izvornoj problematici proučava položaj, oblik i svojstva geometrijskih tijela u prostoru te njihov međusobni odnos. Referirajući se indirektno na prostor, ovim pojmom želimo označiti oblike stjecanja i dijeljenja znanja i odnosa jedinki koji se u tom procesu nađu. Neka od pitanja koja želimo istražiti su: Na koje sve načine stječemo znanje i na koje ga načine proizvodimo? Tko sudjeluje u tom procesu, kako dijelimo znanje i što utječe na njega? Odmičući se od tradicionalnih didaktičkih metoda i terminologije, želimo istražiti načine učenja (i odučavanja) u umjetnosti i kroz umjetničke prakse, kako se ono manifestira i multiplicira.

The programme line *Geometries (of learning)* refers to theories of knowledge acquisition and production, which often include unlearning and relearning as important processes of decolonization. Geometry in mathematics refers to the branch that studies the position, shape and properties of geometric bodies in space and their mutual relationship. Referring indirectly to space, we want to use this term to denote the forms of knowledge acquisition and sharing and the relationships of individuals who find themselves in this process. Some of the questions we want to explore are: In what ways do we acquire knowledge and in what ways do we produce it? Who participates in this process, how do we share knowledge and what influences it? Moving away from traditional didactic methods and terminology, we want to explore the ways of learning (and unlearning) in art and through artistic practices, how it manifests and multiplies.

Otvoreni studio / Dora Ramljak

15. - 19. 4. 2024.

Dora Ramljak mlada je umjetnica iz Hrvatske izabrana putem *Javnog poziva za sudjelovanje u rezidenciji Geometrije (učenja)* koji je proveden u siječnju. Dorin rezidencijalni boravak u Prostoru trajao je od 8. do 25. travnja, a svi zainteresirani mogli su je posjetiti **tijekom dana otvorenog studija; od 15. do 19. travnja.**

U svojoj praksi, Dora Ramljak istražuje materijale i predodžbe, dajući važnost osjetilnoj percepciji svijeta oko nas s ciljem stvaranja pristupačnije stvarnosti. Kroz istraživanje različitih medija razmatra mogućnost širenja fotografske prakse, eksperimentiranja u području zvučne slike, instalacija i intervencija u (javnom) prostoru.

Za vrijeme rezidencije u Prostoru, umjetnica je istraživala senzorne integracije unutar urbanih prostora, usredotočujući se na arhitektonski pejzaž kvarta, posebno istražujući plastičnost njegove modernističke arhitekture. Dominacija pravokutnih oblika služila joj je kao polazišna točka, inspirirajući stvaranje kutije malog mjerila koja se može koristiti kao objekt senzorne integracije. Cilj joj je bio preoblikovati čvrste strukture modernističke arhitekture u staze senzorne eksploracije, transcendirajući konvencionalne granice i kultivirajući dublje razumijevanje našeg okoliša.

Spajajući čvrstoću modernističke arhitekture s oblikovnošću gline, ovaj inovativni alat postaje svestrana podloga za istraživanje, pozivajući pojedince da se upuste u tekture, zagonetke i taktilne elemente na opipljiv i obogaćujući način. Modularna priroda kutije omogućuje prilagodbu različitim potrebama - od terapijskih do kreativnih edukacijskih aktivnosti. Senzornu kutiju prati kratki priručnik koji daje uvid u način korištenja senzorne kutije, način njezine implementacije u svakodnevicu, te ponešto i o teoriji sensorike. Priručnik je osmišljen kako bi pomogao korisnicima svih uzrasta i potreba da bolje razumiju i koriste senzorne kutije kao alat za senzornu integraciju.

Open Studio / Dora Ramljak

15. - 19. 4. 2024.

Dora Ramljak is a young artist from Croatia selected through an Open Call to participate in the Geometries (of Learning) residency held in January. Dora's residency at Prostor lasted from April 8 to 25, and everyone interested was able to visit her during **the open studio days; from April 15 to 19.**

In her practice, Dora Ramljak explores materials and representations, giving importance to the sensory perception of the world around us with the aim of creating a more accessible reality. Through her research into different media, she considers the possibility of expanding photographic practice, experimentation in the field of sound imaging, installations and interventions in (public) space.

During her residency at Prostor, the artist explored sensory integration within urban spaces, focusing on the architectural landscape of the neighborhood, particularly exploring the plasticity of its modernist architecture. The dominance of rectangular shapes served as her starting point, inspiring the creation of a small-scale box that can be used as an object of sensory integration. Her goal was to transform the solid structures of modernist architecture into paths of sensory exploration, transcending conventional boundaries and cultivating a deeper understanding of our environment. Combining the solidity of modernist architecture with the formability of clay, this innovative tool becomes a versatile platform for exploration, inviting individuals to engage with textures, puzzles and tactile elements in a tangible and enriching way.

The modular nature of the box allows it to be adapted to different needs - from therapeutic to creative educational activities. The sensory box is accompanied by a short manual, which provides insight into how to use the sensory box, how to implement it in everyday life, and a little about the theory of sensory. The manual is designed to help users of all ages and needs better understand and use sensory boxes as a tool for sensory integration.

THE END AND THE BEGINNING OBJECTS, PROCESSES, TRAJECTORIES.

15. - 24. 5. 2024.

"The end and the beginning. Objects, processes, trajectories" izložba je koja prikazuje rezultate istoimene radionice koju je osmislio i vodio umjetnik Stefano Romano kroz Mobilnu školu vizualnih umjetnosti. Radionica se održala u Prostoru od 6. do 11. svibnja 2024.

Koncept radionice razvijen je oko ideje devijantnosti, polazeći od pojma otpada. U svakodnevnom jeziku otpad je ono što bacimo nakon što smo nešto konzumirali. Što više konzumiramo, proizvodimo više otpada. Međutim, otpad također predstavlja različitost, odvojenost između dva subjekta, i upravo je taj pojam odvojenosti i razlike bio primarni fokus radionice.

Sudionici radionice bili su pozvani prošetati Splitom i skupiti predmet ili niz bačenih predmeta, kako bi o njima stvorili novi narativ.

Prvog dana, nakon predstavljanja tema kojima se radionica bavi, sudionici su otišli u grad u potrazi za jednim ili više predmeta koje su ljudi odbacili, odnosno koji su iz nekog razloga pobudili njihov interes. Sljedeća faza bile su individualne sesije mentoriranja sa svakim od sudionika,ca, vezanih za stvaranje novih narativa oko izabranih objekata, posebice uzimajući u obzir jaz između izvorne funkcije predmeta i nove simboličke pojavnosti koju bi njihova intervencija mogla dati. Ovdje nije riječ o "recikliranju", već o "presretanju" životnog ciklusa potrošačkog objekta kako bismo ga prenijeli u drugu konceptualnu, vizualnu i simboličku dimenziju.

Umjetnički radovi izloženi na izložbi kreću se od slučajnih susreta između predmeta pronađenih i fotografiranih na nečijoj svakodnevnoj putanji (Lotta Erkkilä), do zamišljenih priča koje proizlaze iz predmeta pronađenih i ponovno interpretiranih kroz glas (Martina Freyja Kartelo), pokušaja da vlastiti identitet stupi u interakciju s kolektivnim identitetom koji stvara navijanje za lokalnu nogometnu momčad kroz poeziju i urbani prostor (Daniela Koçiraj), te oživljavanja i vizualizacije kolektivnog i osobnog povijesnog pamćenja u isto vrijeme (Luka Matulić).

Lotta Erkkilä

Neočekivani susreti

Na putu Splitom kojim prolazim na svakodnevnoj bazi često su mi pozornost privlačili različiti predmeti za koje se nije očekivalo da će se naći u tom kontekstu ili okruženju. Shvatila sam da su ti predmeti privukli moju pozornost samo zato što su postojale neke neočekivane dihotomije koje su stvorile potpuno nove priče. Jedanaest fotografija snimljeno je nasumično, točno onako kako je pronađeno, dok je jedna od njih situacija kreirana od pronađenih predmeta.

Daniela Koçiraj

Fragmented - Joints of a Human

Split ima mnogo prepoznatljivih elemenata i aspekata zajednice koji ga predstavljaju i ujedinjuju grad. Nesumnjivo, lokalni nogometni klub "HNK Hajduk Split" jedan je od stupova tog povezivanja; njegovo štovanje i obožavanje je poput religije. Razbijeno staklo, logo Hajduka, cigle napuštene u blizini kuća, sve to čini prostore i cjelinu grada. Postoji duboki osjećaj pripadnosti, sloboda izražavanja.

Ali kako mogu uopće govoriti o tome, a kamoli stvarati koristeći nešto što mi je potpuno strano? Možda Split i Hrvatsku ne mogu donijeti sebi, ali mogu donijeti djeliće sebe, i ostaviti ih ovdje da nastave vlastitu priču. Možda će jednog dana imati jače korijene nego što se ikad očekivalo. Poezija na staklu, staklo na ciglama, ulice kojima sam lutala ali ih nikad nisam naučila, oni, ti, ja. Sve se to uklapa kao dio slagalice, koji želi da bude potpun.

Luka Matulić

Materijalizacija sjećanja

Čestice su u svijetu znanosti osnovni element od kojeg je sve napravljeno, materijalni svijet, materija. Što ako izraz upotrijebimo u kontekstu apstraktnijeg svijeta poput svijeta sjećanja? Što je čestica u nečijem sjećanju? Možemo li je "prevesti" i vratiti u fizički svijet? Je li to objekt? Na ovoj radionici sam kao partikulu odabrao staru utičnicu, pronađenu na stazi u južnom Splitu u blizini centra grada. Riječ je o keramičkoj utičnici, vjerojatno originalu, a ne "vintage" replici s obzirom na stanje i mjesto na kojem je pronađena. Na drugom mjestu pronašao sam devet komada slomljenih olovaka, okruženih tragovima dječje igre. Koristeći staru utičnicu kao simbol starije generacije i komadiće olovke kao simbol mlađe generacije, to dvoje "spajam" u ovaj koncept gdje je stara utičnica partikula nečijeg sjećanja, a olovke kao

prikaz sjećanja koji je pokrenut. Slijedeći koncept, pronađenim olovkama se rekreira stara utičnica kao crtež koji predstavlja oživljavanje sjećanja.

Martina Freyja Kartelo

Gradske priče

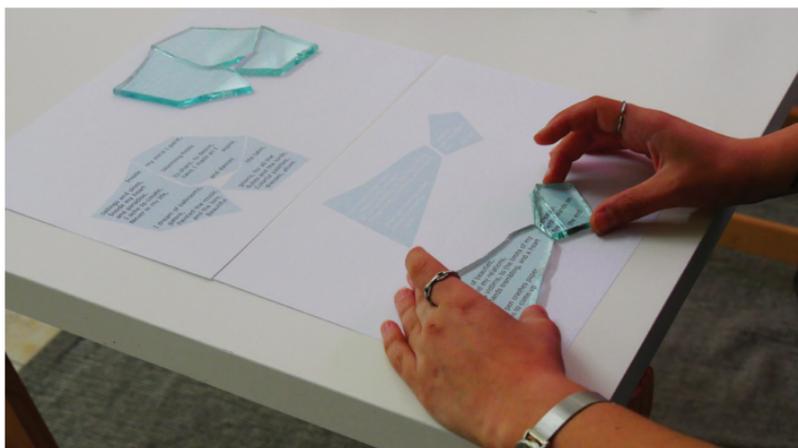
Živimo u vremenu kapitalizma i konzumerizma.

Ovo nije nešto novo.

Željela bih progovoriti o pet različitih tema koje su duboko povezane s našim životima unutar kapitalizma i konzumerizma kroz predmete koje sam slučajno pronašla na ulicama Splita.

O voditelju:

Stefano Romano (1975., Napulj) je umjetnik, kustos i istraživač. Živi i radi između Bergama (Italija) i Tirane (Albanija). Njegova umjetnička praksa istražuje duboke kontradikcije koje leže u našoj stvarnosti, često istražujući ih u odnosu na arhitekturu, urbane i društvene kontekste. Njegov pristup temelji se na ideji rada kao prostor-no-vremenskog procesa koji često zahtijeva aktivno sudjelovanje gledatelja da bi se dovršio. Na taj način, umjetnički projekti postaju razgovori koji omogućuju razvoj alternativnog gledišta dominantnim narativima. Istraživanje se prevodi u privremene akcije, performanse, instalacije, video radove, fotografije i crteže.

THE END AND THE BEGINNING OBJECTS, PROCESSES, TRAJECTORIES.

15. - 24. 5. 2024

"The end and the beginning. Objects, processes, trajectories" is an exhibition showcasing the results of the workshop of the same name conceived and mentored by artist Stefano Romano through the Mobile School of Visual Arts. The workshop took place in Prostor, from 6th to 11th of May 2024.

The workshop concept was developed around the idea of deviance starting from the notion of "waste". In common language, waste is what we throw away after having consumed it or after having consumed a part of it. The more we consume, the more we produce waste.

However, waste also represents the difference, the detachment between two subjects, and it is precisely this notion of detachment and difference that was the primary focus of the workshop.

Workshop participants have been invited to walk in the city of Split and collect an object or a series of discarded objects, in order to create a new narrative on them. On the first day, after a presentation of the themes the workshop aimed to address, the participants went to the city in search of one or more objects discarded by people, that aroused their interest for some reason. The next stage was a series of personal mentoring sessions with each participant to create new narratives around those objects, especially taking into account the gap between the object's original function and the new symbolic guise that their intervention could give it.

It is not a question of "recycling", but rather of "intercepting" the life cycle of a consumer object in order to transport it to another conceptual, visual and symbolic dimension. The artworks on display in the exhibition range from fortuitous encounters between objects found along one's daily path and photographed (Lotta Erkkilä), to stories imagined starting from the objects recovered and re-interpreted through the voice (Martina Freyja Kartelo), to the attempt to make one's own identity interact with the collective identity generated by cheering for the local team through poetry and urban space (Daniela Koçiraj), and to the recovery and visualisation of a collective and

and personal historical memory at the same time (Luka Matulić).

Lotta Erkkilä

The Unexpected Encounters

During my daily path in Split, my attention was often drawn to different objects that were not expected to be found in that context or environment. I realized these objects only caught my attention because there were some unexpected dichotomies creating whole new narratives.

Eleven of the photos are captured randomly, exactly as found, while one of them is a created situation from found objects.

Daniela Koçiraj

Fragmented - Joints of a Human

Split has many identifiable elements and aspects of community that represent it and unite the city. Undeniably, the local football team “HNK Hajduk Split” is one of the pillars of this connection; being worshiped and adored as if it was a religion. The broken glass, a “Hajduk” logo, bricks abandoned near homes, all of these make up the spaces and entity of the city. There is a deep sense of belonging, the freedom of being expressive. But how can you speak, let alone create using something that is but a stranger to you? Maybe I can’t bring Split and Croatia to myself, but I can bring pieces of myself, and leave them here to continue their own legacy. Maybe one day they’ll have stronger roots than ever anticipated. Poetry on glass, glass on bricks, streets roamed but never learned, them, you, me. All of it fits as a puzzle piece, dying to be complete.

Luka Matulić

Materialization of a memory

Particles are, in the world of science, a basic element from which everything is made, a material world, a matter. What if we use the term in a context of more abstract world like a world of memories. What is a particle in someone’s memory? Could we “translate” it and put it back in the physical world? Is it an object? During this workshop, I chose an old power socket, found on a trail in southern Split near the city center, as a particula. It is a ceramic socket, presumably an original one and not a “vintage” replica considering the condition and location in which it was found. At another place I found nine pieces of broken pencils, surrounded by traces of child play. Using the old power socket as a symbol of an older generation, and pieces of pencils as a symbol

of a younger generation, I “merge” the two of them in this concept where the old socket is a particula for someone’s memory and the pencils as a representation of the one who has been triggered. Following the concept, the pencils found are used to recreate the old power socket as a drawing which represents the revival of memory.

Martina Freyja Kartelo

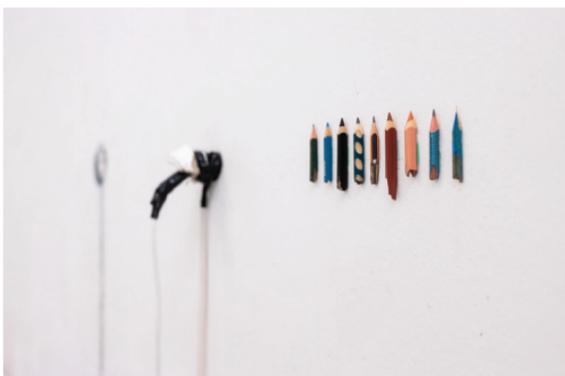
City stories

We do live in times of capitalism and consumerism. This is not something new. I would like to talk about five themes that relate deeply to our lives inside capitalism and consumerism through some objects I randomly found in the streets of Split.

About the workshop leader:

Stefano Romano (b. 1975., Napoli) is an artist, curator and researcher. He lives and works between Bergamo (Italy) and Tirana (Albania). His artistic practice explores the deep contradictions that lies in our reality, often investigated in relation to architecture, urban and social contexts. His approach is based on the idea of the work as a spatio-temporal process that often needs the active participation of the viewer to complete itself. In this way, art projects become conversations that allow for the development of an alternative point of view to the dominant narratives. The research is translated into temporary actions, performances, installations, video works, photographs and drawings.

SNOVID OTISKANIH GLASOVA

Radisav Stijović

6.7.-3.8.2024.

“Snovid otiskanih glasova”, izložba crnogorskog umjetnika Radisava Stijovića, je umjetničko-istraživački projekt koji nastoji oživjeti sjećanje o zajednici autorica_a (Mare Radonjić, Luce Rosandić, Ružice Markotić i mnogih drugih) ilegalnih tehnika Splita tijekom Narodnooslobodilačke borbe. Umjetničko istraživanje bazirano je na znanstvenim zbornicima (“Split u Narodnooslobodilačkoj borbi i Socijalističkoj revoluciji 1941.-1945.”), memoarskoj građi, knjizi “Ubojito slovo” Marinka Božića i prijepisima arhivske periodike, prvenstveno “Našeg izvještaja”, čijih je 175 brojeva izlazilo u kontinuitetu tijekom okupacije. Projekt mapira mjesta nekadašnjih ilegalnih tehnika u samom gradu, a na tragu radikalne medijske arheologije sagledava takozvane mrtve medije u kontekstu ilegalnih tehnika. Serija od deset crteža sačinjena je od dvije cjeline, pri čemu je osam crteža zasnovano na arhivskim fotografijama građevina na kojima su se nalazile tehnike, dok se preostala dva crteža, također bazirana na arhivskom materijalu, odnose na interijer jedne od tehnika i geštetner na kome je tiskan materijal.

Uzimajući teorijske pozajmice od Saidiye Hartman i Donne Haraway (metodologiju kritičke fabulacije, odnosno tezu u tvorenju-sa), umjetničko istraživanje dolazi u hibridnu vezu sa spekulativnim narativima, kako bi bacilo svjetlo na vrijednost ovih rubnih glasova i ispitalo specifičnost reproduktivnog rada i DIY tiskarskog izraza kao mogućih sredstva otpora. Kritički se odnoseći prema sveobuhvatnosti hegemonije tehnopostmodernog kapitalizma, ovo istraživanje teži da otvori mogućnost poigravanja sa zastarjelim medijima, koristi arhiv kao mjesto učenja, s težnjom da oblikuje osjećaj nužnosti stvaranja novih solidarnih konfiguracija.

Služeći se primjerima rudimentarne tehnologije primitivnih šapirografa na kojima su se tiskali listovi, teži se ukazati na činjenicu da razigrani pristup s tehnologijom može proizići upravo iz rudimentarnosti tehnologije i slobode miješanja mehaničkih sučelja, nekadašnjih ideja i pokreta sa suvremenim kontekstima. Time se pozivajući na neku vrstu “neoretroizma”, kritički se odstupa od nostalgичnih sagledavanja prošlosti, u korist otvaranja reinterpretacije sadašnjosti i mogućih budućnosti kroz aparaturu reanimirane prošlosti.

A REVERIE OF PRINTED VOICES

Radisav Stijović

6.7.-3.8.2024.

A reverie of printed voices, the exhibition of Montenegrin artist Radisav Stijović is an art-research project that seeks to revive the memory of the community of authors (Mara Radonjić, Luca Rosandić, Ružica Markotić and others) of illegal techniques in Split of the People's Liberation Movement during the WWII. The artistic research is based on scientific anthologies ("Split in the People's Liberation Movement and the Socialist Revolution 1941-1945"), memoirs, the book "Ubojito slovo" by Marinko Božić and transcripts of the archival periodical, primarily "Naš izvještaj", whose 175 issues were published continuously during the occupation. The project maps the places of former illegal techniques in the city itself, and on the trail of radical media archaeology, examines the so-called dead media in the context of illegal media techniques. The series of 10 drawings is made up of two parts, where 8 drawings are based on archival photographs of buildings where the techniques were located, while the remaining 2 drawings, also based on archival material, refer to the interior of one of the techniques and the gestetner machine on which the material was printed.

Taking theoretical insight from Saidye Hartman, Donna Haraway (methodology of critical fabulation, i.e. thesis of becoming with), the work brought artistic research into a hybrid connection with speculative narratives, in order to shed light on the value of these marginal and forgotten voices and examine the specificity of DIY printing expression as a possible means of resistance. Being critical of the pervasiveness of the hegemony of techno-optimistic capitalism, this research tends to open up the possibility of playing with outdated media, uses the archive as a place of learning, with the aim of shaping a sense of the necessity of creating new solidarity configurations.

By using examples of the rudimentary technology of primitive schapirographs on which sheets were printed, the tendency is to point out the fact that a playful approach to technology can arise precisely from the rudimentary nature of technology and the freedom to mix mechanical interfaces, former ideas and movements with contemporary contexts. By referring to a kind of "neo-retroism", the exhibition critically departs from nostalgic views of the past, in favour of opening a reinterpretation of the present and possible futures through the apparatus of a reanimated past.

Radisav Stijović was born in 1999 in Kotor, Montenegro. He approaches his artistic practice from a position of curiosity and self-education. His works are most frequently realised in the form of video installation, text, and expanded printmaking. The thematic preoccupations of his work are linked to vulnerability and porosity, confrontations with technology, and neglected labor. He graduated in graphic design from the Faculty of Fine Arts in Cetinje, UCG. He has studied as an exchange student at the Vilnius Academy of Arts, the Faculty of Applied Arts in Belgrade, and the Design Studio, AF in Zagreb. He is a member of the experimental graphic collective "Treća ruka". He has participated in numerous group exhibitions both domestically and internationally.

Trening za šetače mjesecom: Kako je biti astronaut? / radionica za djecu s Ivanom Tkalčić

23. 11. 2024.

radionica namijenjena djeci od 4. do 8. razreda osnovne škole

Prvi dio: Iskustvo analognog astronautskog treninga

Zamislite da ste astronaut, istraživač svemira, bez svemirskog broda! Kroz ovu radionicu, uz slike i pričanje priča, sudionici su putovali kroz svijet analognog astronautskog treninga, sličnog onome u kojem je Ivana Tkalčić sudjelovala u Poljskoj. Polaznici treninga saznali su kako se astronauti pripremaju za svemirske misije i kako se nose s izazovima u ekstremnim uvjetima. U prvom dijelu treninga djeca su istraživala kao pravi astronauti, koristeći posebnu opremu u simulaciji svemirske stanice, a sve to uz zanimljive vizualne materijale koji su ih odveli na svemirsko putovanje.

Drugi dio: Kreativna radionica - Kako je biti astronaut?

U ovom dijelu radionice mašta je bila jedina granica! Djeca su zajedno stvarala kolaže na temu "Kako je biti astronaut?" Kroz kreativnu izradu kolaža, koristeći bijeli A4 papir, škare, ljepilo, tkanine, novine i časopise, vizualizirali su kako zamišljaju život astronauta. Ova radionica pružila je priliku da izraze svoju kreativnost i dočaraju svoje svemirsko putovanje kroz sliku i materijale.

Moonwalker Training: What is it like to be an astronaut? / Workshop for children with Ivana Tkalčić

23. 11.2024.

workshop for children from 4th to 8th grade of elementary school.

Part One: Experience Analog Astronaut Training

Imagine being an astronaut, a space explorer, without a spaceship! Through this workshop, with pictures and storytelling, participants traveled through the world of analog astronaut training, similar to the one Ivana Tkalčić participated in Poland. The participants learned how astronauts prepare for space missions and how they deal with challenges in extreme conditions. In the first part of the training, children explored like real astronauts, using special equipment in a space station simulation, all with interesting visual materials that took them on a space journey.

Part Two: Creative Workshop - What is it like to be an astronaut?

In this part of the workshop, imagination was the only limit! Together they created collages on the topic of being an astronaut. Through creative collage making, using white A4 paper, scissors, glue, fabrics, newspapers and magazines, children visualized how they imagine the life of an astronaut. This workshop provided an opportunity to express their creativity and depict their space journey through images and materials.

ČITALAČKE GRUPE

Čitalačke grupe u 2024. godini bile su fokusirane na žene autorice, s naglaskom na suvremenu domaću produkciju, a okupile su grupu od desetak aktivnih čitatelja i čitateljica koji su nam pridružili na raspravi o izabranim naslovima, ali i u razgovoru o književnosti općenito, dijeleći preporuke ne samo za osobna čitanja već i za buduće književne susrete u Prostoru.

U 2024. smo čitali:

19. veljače: Tove Ditlevsen, "Djetinjstvo"

15. travnja: Irena Vrkljan, "Marina ili O biografiji"

7. listopada: Staša Aras, "Horror vacui"

4. studenog: Tea Tulić, "Strvinari starog svijeta"

2. prosinca: Bronka Nowicki, "Nahraniti kamen" i "Male stvari" Nade Topić uz gostovanje autorice

THE READING GROUPS

The reading groups in 2024 focused on female authors, with an emphasis on contemporary national production, and gathered a group of about ten active readers who joined us in discussing the selected titles, but also in talking about literature in general, sharing recommendations not only for personal readings but also for future literary encounters in Prostor.

In 2024 we were reading:

19.2. Tove Ditlevsen: "Childhood"

15.4. Irena Vrkljan: "Marina or About Biography"

7.10. Staša Aras: "Horror Vacui"

4.11. Tea Tulić: "Vultures of the Old World"

2.12. Bronka Nowicki: "Feeding the Stone" and "Little Things" by Nada Topić in the presence of the author

IMPRESSUM

Organizacija i produkcija // Organization and production:
Platforma "Culture Hub Croatia" // Platform "Culture Hub Croatia"

Fotografije // Photographs:
Glorija Lizde
Platforma "Culture Hub Croatia"

Grafičko oblikovanje // Graphic design: **Paula Srdanović**

Tisak // Print: **Kerschhoffset**

Naklada // Edition: **100**

Nakladnik // Publisher:
Platforma "Culture Hub Croatia" // Platform "Culture Hub Croatia"

Za nakladnika // For the publisher:
Kristina Tešija

Donatori // Donors:
Nacionalna zaklada za razvoj civilnog društva
Zaklada Kultura nova
Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske
Grad Split

Split, 2025.

ISBN: 978-953-46045-3-3

Culture Hub Croatia

[PROSTOR]

Financijski
podržava

Nacionalna
zaklada za
razvoj
civilnoga
društva

Zaklada
Kultura nova

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
i medija
*Republic
of Croatia
Ministry
of Culture
and Media*

GRAD SPLIT